

RV

Ristin Voitto

am
MUSIIKKI

MIRA KUNNASLUOTO
**SINUUN KUN
TURVAAN**

www.aikashop.fi

Digi-
Ristin voitto

» **"Syllisyyteni vaihtui iloon"**
John Atidi turvaa suomalaislähettien
yöunia Ugandassa. **Sivu 2**

<< PRO2 - Posti Oy <<
Posti Green

Nro 16 | 19.4.2018

www.ristinvoitto.fi

Minea Paatelma / Saalem Hki

Lähelle ihmistä

» **Konferenssissa
etsittiin
rakkauden
kastetta** **Sivu 4**

» **Afrikka nousee
lähettäjänä** **Sivu 10**

» **Mikä on tiedon
armolahja?**
Sivut 8-9

Pääkirjoitus » Lämpenevä ilmasto **Sivu 3**

» puheenaihe » uutiset » kolumni » teema » lukijalta » radio & tv » ilmoitukset

Pieni rukous suomalaisen lähetin kanssa muutti elämän suunnan

Yövärtija löysi vapauden

Kirsi-Klaudia Kangas

Ugandalainen John Atidi ei ymmärtänyt vartioida omaa sydäntään, kunnes joutui kohtaamaan hoitotomuutensa seuraukset.

John Atidi saapuu iltahämärissä työpaikalleen Ugandan pääkaupungissa Kampalassa sijaitsevalle Mbuyan kukkulalle. Hän tervehtii portinvartijaa ja menee rautaportista sisälle suomalaisten ja norjalaisten lähetystyöntekijöiden asuttamalle alueelle.

Alueen sisällä vastassa on toinen portti, joka vie **Pertti ja Heidi Söderlundin** talon pihaan. Susikoira ja kolme terhakkaa jackrusseja kiiruhtaa ystäväänsä vastaan. Vastapäisen kukkulan slummi-alueella alkavat valot syttyä.

Atidi kuuluu Ugandan tesohuimoon, jonka kielttä puhuu puolitoista miljoonaa ihmistä. Hän työskentelee yövärtijana Söderlundille ja heidän lähimmille naapureilleen. Atidi ilmoittaa avoimesta ikkunasta sisälle taloon, että hän on saapunut paikalle.

– I'm around, täällä ollaan! Sitten mies pukee ylleen pitkän takin ja lämpimän lakin. Yö saat-ta tropiikissa olla viileä. Hän valmistautuu kiertelemään aidattua pihaa aamukuuteen saakka.

Ylikansoitettussa maassa ryöstöt ja varkaudet ovat arkipäivää. Siltä varalta Atidi pitää kierroksella mukanaan heimonsa perinteistä keihästä, jousipyssyä ja muutamaa nuolta.

Lohduksi lapsiavioliitto

John Atidi kuuluu kahden vaimonsa ja lastensa kanssa pieneen ja vaatimattomaan slummikirkkoon Kampalassa. Hän iloitsee hyvästä, pitkäaikaisesta työpai-kastaan. Näin hyvin asiat eivät ole aina hänen elämässään olleet.

Atidi on hiv-positiivinen. Vuosituhannen vaihteessa hän muutti kotikylältään läntisestä Ugandasta töihin Kampalaan. Kaupungista löytyi kaikenlaisia houkutuksia yksin asuvalle miehelle. Osa palkasta alkoi kulua vii-naan ja vieriaisiin naisiin, vaikka kotona pienellä maatilalla odotti **Grace**-vaimo seitsemän lapsen kanssa. Grace oli Johnin toinen vaimo, sillä ensimmäinen kuoli kuudennen lapsen synnytykseen.

– Sisareni toi minulle suuruu-ni lohdutukseksi Gracen, joka oli tuolloin vain kolmetoistavuotias tyttö. En voisi antaa omia tyttäriäni vaimoiksi noin nuorina, mutta silloin se oli kylissä yleinen tapa,

Kirsi-Klaudia Kangas

Ryöstöt ja varkaudet ovat Ugandassa arkipäivää. Siltä varalta John Atidi pitää työssään mukanaan heimonsa perinteistä keihästä, jousipyssyä ja muutamaa nuolta. Oksanhaarukassa oleva mytty on Atidin päähine.

Atidi selvittää lapsiavioliittoaan.

Kampalassa mies otti luokseen naisen, **Sarahin**, josta tuli hänen kolmas vaimonsa. Atidi oli pääs-syt töihin kristityille suomalaisil-le yövähdiksi, ja työpaikka vaikut-ti vakaalta.

Pelottava testi

Käydessään eräänä päivänä polkupyörällä kotikylässään John Atidi kaatui ja loukkasi jalkansa vakavasti. Pienellä paikallisella terveysasemalla oltiin sitä mieltä, että jalka olisi amputoitava.

– Olin kauhuissani, sillä menettäisin jalan lisäksi myös työni. Miten sitten elättäisin kahta vaimoa ja lapsilaumaa. Soitin hädissäni Pertti Söderlundille, joka lupasi viedä minut parempaan sairaalaan Kampalaan. Jalka leikattiin siellä, ja se parani vuodessa, Atidi kertoo iloisena.

Toivuttuaan hän sai palata yövähdiksi. Hänen serkkunsa toi Söderlundille elävän kanan kiitokseksi sukulaismiehen auttamisesta.

Onnettomuus muistutti Atidia elämän haavoittuvuudesta. Hän

lopetti alkoholin käytön, sillä humalassa hänelle voisi tapahtua jotakin vielä pahempaa. Pian hän alkoi kuitenkin tuntea vointinsa jatkuvasti heikoksi ja huonoksi.

– Mom, olen hyvin kipeä, onneton mies valitti Heidi "Mama" Söderlundille iltaisin tulleessaan töihin.

Söderlundit kehottivat työntekijäänsä hakeutumaan hiv-testeihin. Jos testi olisi positiivinen, johtaisi se ennen pitkää aidsin terveysasemalla oltiin sitä mieltä, että jalka olisi amputoitava.

Atidilläkin oli tuttavapiirissään useita viruksen kantajia. Hän pelkäsi kovasti testituloksia, mutta

”Elämäni motto on: Olen vielä olemassa ylistääkseni Jeesusta.

mukaan tueksi lähti hänen toinen silloinen työnantajansa, suomalaislähetti **Arto Heinonen**.

Kuolema kintereillä

Hiv-testin tulos oli positiivinen. Se oli Atidille järkytys. Hän sai onneksi aloittaa heti ARV- eli anti-retroviraalilääkityksen, jolla on onnistuttu vähentämään aids-kuolleisuutta maailmalla merkittävästi. Mies katui menneisyydessä tekemiään vääriä valintoja ja pohti paljon kuolemaa. Se alkoi pelottaa häntä yhä enemmän.

Hänen oma isänsä oli kuollut varhain, ja isän veljet olivat vienneet puolustuskyyttömältä leskeltä suuren karjalauman. Hän ei halunnut omalle perheelleen samaa kohtaloa.

Atidi oli kasvanut enonsa perheessä ja saanut katolisen kasvatuksen. Eräänä yönä pelko laittoi hänet miettimään elämänsä suuntaa tosissaan.

”Mama-Heidi” oli kysynyt häneltä jo vuosien ajan silloin tällöin, että milloin hän antaa elämänsä Jeesukselle. Aina mies oli vastannut, että kyllä joku päivä.

Nyt Atidi teki päätöksen. Aamun valjettua hän menisi heti Mama-Heidin luo Fidan kummilapsityön toimistoon ja antaisi elämänsä Jumalalle.

Näin tapahtuikin. Toimistolta Pertti Söderlund haki Atidin kotiinsa, ja yhdessä miehet lukivat Raamatusta uskonon tulosta kertovia kohtia, kuten: ”Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva.” (Room. 10:9.)

John uskoi lukemaansa, ja Pertti auttoi miestä rukoilemaan syntisen rukouksen.

Syylisyys vaihtui kiitokseen

Uskoontulo oli John Atidille hyvin konkreettinen kokemus.

– Tunsin syylisyyden häviävän sydämeistäni. Se vaihtui iloon ja rauhaan. Pystyin hengittämään paremmin ja silmäni näkivät kaikesta kirkkaammin. Kotiin palatesani melkein hyppelin tiellä kuin pieni karitsa, mies kertoo tummat silmät tuikkien.

Atidin molemmat vaimot, Grace ja Sarah, sekä lapset näkivät

Ristin Voitto

Kristillinen viikkolehti ■ Vuodesta 1912 ■ Päätoimittaja Leevi Launonen
Suomen helluntaiseurakuntien julkaisu ■ 107. vuosikerta, ISSN 0355-4155 ■ www.ristinvoitto.fi
Toimituksen postiosoite rv.toimitus@alkamedia.fi ■ Alkamedia/RV-lehti, Tulppatie 20, 00880 Helsinki

Lämpenevä ilmasto

KEVÄÄN NOPEA eteneminen ja ilmojen lämpeneminen ovat meidän monien toiveena. Ei enää lisää lunta, vaan lämpöä ja aurinkoa.

Myös seurakuntiin kaipaamme hengellisen roudan sulamista ja lämmintä ilmapiiiriä. Seurakunnan ilmapiiiri ei synny itsestään. Jokainen meistä osaltaan vaikuttaa siihen. Tuomme elämälämme seurakunnan keskelle lämpöä tai kylmää ilmaa. Meillä on käsissämme seurakunnan termostaatti, eikä vain sen lämpömittari.

Näemme ympärillämme usein asioita, tapahtumia ja tilanteita, joissa ilmenee itseämme häiritsevää toimintaa. On tavattoman helppo kritisoida esimerkiksi maamme poliitikkojen päätöksiä tai seurakunnan johdon ja herätysliikkeen eri toimijoiden tekemisiä. Kriitikille löydämme aihetta monestakin osoitteesta.

Kriittisyys on äärimmäisen tuttu tapa reagoida, kun kohtaamme meille vieraan ja haastavan asian. Kriittisyys ei myöskään tarvitse suurta uskoa tai Hengen hedelmää, kykenemme siihen luonnostamme. Kriittikin viljely on usein kuin kylmä marraskuinen viima.

Myös herätysliikkeemme keskellä esiintyy useita kriittisiä äänenpainoja ja aiheita. Kenties viileimmät tuulet puhaltavat nykyisin musiikkikeskustelussa ja jumalanpalveluselämässä.

On kuitenkin hyvä muistaa, että myös vuosikymmeniä sitten kuoromusiikin ja uusien laulujen valloittamissa seurakuntien lavat kriittikin kärkenä oli se, kuinka viihteellisyys valtaa seurakunnat ja sanoma lauluista on

”Meillä on käsissämme seurakunnan termostaatti.

Walteri Haapala

Kirjoittaja on Siilinjärven helluntaiseurakunnan johtava pastori ja Aikamedia Oy:n hallituksen puheenjohtaja.

Onko seurakunnilla tulevaisuutta?

Miten on?

HELSINGIN Saalem-seurakunnassa järjestettiin viime viikolla kaksipäiväinen johtajuuskonferenssi, jonka yhtenä tavoitteena oli valmentaa nuorta sukupolvea hengelliseen vastuunkantoon ja johtajuuteen.

Konferenssin paneelissa pohdittiin myös seurakunnan uudistumisen mahdollisuutta. Yksi keskustelijoista oli Espoon vapaaseurakunnan johtava pastori **Kenno Leier**, jolla on laaja kokemus seurakuntien istutustyöstä ja joka valmentaa istutustimejää yli kirkkokuntarajojen. Hän on myös tutkinut seurakuntien uudistumista Euroopassa.

Mitä olet oppinut seurakuntien uudistumisesta, pastori Kenno Leier?

– Niin yksittäisten kristittyjen kuin seurakuntienkin identiteetti näyttää olevan laa-

jalti hukassa. Me emme oikeastaan tiedä, miksi me olemme olemassa. Uudistuminen on siis välttämättömyys.

– Todellisuudessa onnistunutkin uudistus on auttanut meitä lähinnä säilyttämään asemamme ja sopeuttamaan seurakunnan toimintaa ympäröivään kulttuuriin. Tähän asti vanhojen seurakuntien uudistaminen ei ole riittänyt kääntämään kelkkaa. Euroopan tasolla meillä on vain muutama esimerkki, jossa seurakunnan uudistaminen on saanut aikaan moninkertaistuvan kasvun. Näissä tapauksissa uudistaminen on johtanut uuden luomiseen eli uusien seurakuntien syntymiseen.

”Seurakuntien istuttaminen ei ole enää vaihtoehto vaan elinehto.

kadonnut. Silloin väitettiin, ettei parannuksen evankeliumi enää kuulu laulujen sanoituksissa, vaan pelkästään ”ihailaan taivaan kultakaupunkia”. Jopa helmiportit olivat kritiikin kohteena.

Kuulostaa jokseenkin tutulta tämänkin päivän musiikkikeskustelussa. Ehkä olisi aika vaihtaa jo c-kasettia. On päätettävä tietoisesti toimia toisin, mikäli emme tahdo jäädä pelkkään kritiisyyteen.

Yksi viime vuosikolla Helsingin Saalem-seurakunnassa järjestetyn johtajuuskonferenssin tärkeä viesti oli, ettei tule katsoa alaspäin toistemme elämää ja Jumalan palvelamista. Helluntalaisina meidän ei tule vähätellä toisten kirkkokuntien ja seurakuntien toimintaa. Myöskään yksilöinä meillä ei ole varaa lähteä vähätteleämään toisten Jumalan palvelijoiden tekemisiä. Meidät on kutsuttu nostamaan, rohkaisemaan ja kannustamaan koko Jumalan perhettä.

Jeesus antoi meille seuraajilleen käskyn rakastaa toisiamme. Jos elämme hänen rakkaudessaan, siitä seuraa, että jokainen uskoven yhteyteen tulija otetaan lämpimästi vastaan. Keskinäinen rakkaus ei ole ainoastaan Jeesuksen toive, se on hänen käskynsä meille.

Seurakuntaperheen elinehto on ilmapiiiri, jossa rakennamme toinen toistamme ja elämme kunnioituksessa, armossa ja keskinäisessä rakkaudessa.